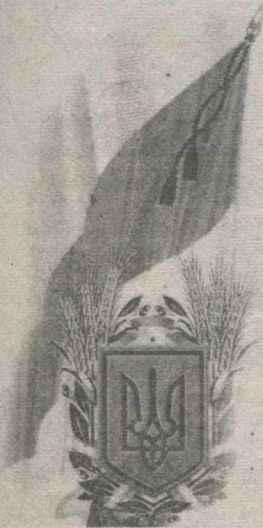

ПІДНІМАЛОСЯ В НЕБО ЗНАМЕННЯ...

Неофіційно вперше національний синьо-жовтий прапор у Млинові було піднято в 1990 році таємно вночі на висотній витяжній трубі котельні по вул. 17 Вересня.

У 1989 році також неофіційно було піднято синьо-жовтий прапор в с.Рогізно (тоді Млинівського, а нині Демидівського району).

У 1990 році піднято національний прапор у селах Озліїв, Владиславівка, Підгайці, Острожець.

12 серпня 1990 року в Озлієві були проведені установчі збори жителів села, які виявили бажання стати членами Народного Руху України. На зборах розглядалися питання про створення осередку НРУ та про встановлення національного синьо-жовтого прапора в населеному пункті. Було проведено референдум. 185 місцевих жителів поставили свої підписи за рішення: у селі підняти національний прапор та створити осередок НРУ. Осередок народного руху в селі Озліїв був першим в районі.

2 вересня 1990 року в Озлієві на кладовищі відбувся мітинг у зв'язку із відкриттям пам'ятної плити та хреста-фігури «Борцям за волю України від нащадків». Після цього хресним ходом від кладовища всі присутні пішли центром села до школи. Навпроти магазину було встановлено прапор, на якому піднято національний прапор. Організаторами цього дійства стали активісти - члени НРУ Віталій Омельчук, Віктор Обліванцев, Ігор та Василь Новосади. Як зазначив Віталій Омельчук, міліція тоді підтримала мітингуючих. Зате, партійна організація колгоспу «Правда», у якому раніше працював Віталій Панасович, подала в суд на нього за організацію та проведення мітингу. Але, врахувавши підписи жителів села, та за сприяння млинівських слідчих, як зазначає сам В.П.Омельчук, його було виправдано за відсутністю складу злочину.

У Підгайцях прапор було піднято в кінці вересня 1990 року за сприяння активістів Дубенщини - Миколи Тимчака, Степана Куриляка та Богдана Козловського.

У Владиславівці прапор піднято 12 серпня 1990 року. Зі слів сільського голови Олександра Луцюка, тоді в населений пункт прибуло біля 80 автобусів із представниками демократичних сил області під керівництвом Василя Червонія. Було проведено схід села, на якому більшість голосів прийняте рішення: підняти національний синьо-жовтий прапор біля магазину у Владиславівці на спеціально встановленому прапоростові. Тоді ж було створено в селі осередок Народного Руху України.

В Острожці створено осередок НРУ та піднято національний прапор 14 жовтня 1990 року на Покрову Пресвятої Богородиці.

Ініціативна група (Іван Ландяк, Василь Приступа, Микола Губіш) організувала схід села, на якому більшістю голосів було прийняте рішення про встановлення в селі синьо-жовтого національного прапора.

У будинку культури о 12 годині дня зібралось близько 300 місцевих жителів. Прибули також представники Народного Руху із Млинова - Степан Говор, Віталій Омельчук, Віктор Обліванцев, Володимир Врочинський, Володимир Пойдун. Перед зібранням виступив голова місцевого осередку Іван Ландяк, який зачитав відозву про проведення мітингу та обряду освячення національного прапора. Його підтримав і Віталій Омельчук із Озлієва та інші промовці.

Із будинку культури всі направились на площу в центр села. Учні місцевої школи, тримаючи за чотири кінці, несли прапор. На площі, навпроти колгоспної контори, на спеціально підготовленому прапоростові, після освячення священником місцевої Автокефальної Української Православної Церкви отцем Юхимом (Семеновичем), було піднято національний прапор. Представники правоохоронних органів опору не чинили, спокійно спостерігали за дійством. Пізніше, весною 1991 року, прапор перенесено і встановлено біля пам'ятної фігури загиблм борцям за волю України в центрі села.

Організували підняття прапорів у селах району представники районної організації Народного Руху України (Віталій Омельчук, Віктор Обліванцев із с.Озліїв, Степан Говор, Володимир Пойдун із Млинова, Микола Губіш, Іван Ландяк, Василь Приступа із Острожця).

Офіційне перше підняття синьо-жовтого прапора у Млинові відбулось відповідно до рішення виконкому Млинівської селищної ради народних депутатів від 14 серпня 1991 року №203 «Про проведення мітингу по посвяченню національного синьо-жовтого прапора».

Із спогадів голови районної організації Народного Руху України Семена Чиснока:

«Про підготовку злочинного перевороту, ми, прості громадяни України, дізналися в останній день, а тому демократичні сили нашого району ще напередодні перевороту звернулися до виконкому селищної ради народних депутатів дати дозвіл на проведення мітингу 19 серпня 1991 року для урочистого посвячення та підняття національного синьо-жовтого прапора. На що селищна рада, без сумніву, погодилася.

Рано-вранці 19 серпня несподівано по радіомовленню пролунала тривожна звістка: «Внимание! Внимание! Говорит Москва! С сьогоднішнього дня в Советском Союзе введено Чрезвычайное Положение. Вся власть перешла в руки Государственного Комитета. Категорически запрещены: митинги, собрания, массовые встречи граждан...»

Україна в небезпечі... Проводити чи не проводити уже призначені мітинги? Провести мітинг у нашому селищі - означало піддати себе великому ризику. Але, порадившись, демократичні сили району вирішили таки його провести...»

Біля районного будинку культури зібрався багатолюдний натовп. Більше тисячі чоловік прийшли в цей тривожний і особливо небезпечний час. На невеликому майданчику, навпроти входу в будинок культури, зібрався майже весь цвіт національно-демократичних сил району та запрошені: голова Рівненського обласного Секретаріату Народного Руху

України Володимир Омельчук, священник Рівненської Автокефальної Української Православної Церкви о.Юрій та представники демократичних сил Дубенщини - Боришкевич, Захаров, поет Тимчак.

Мітинг відкрила чарівна мелодія національного Гімну «Ще не вмерла Україна». До мітингуючих звернувся голова районної організації Народного Руху України Семен Чиснок. У його тремтячих від хвилювання, руках - звернення НРУ до Президії Верховної Ради УРСР, яке він спокійно зачитав:

«Усвідомлюючи всю міру небезпеки, що загрожують суверенітету УРСР з боку позаконституційного органу Державного Комітету з Надзвичайної Ситуації в СРСР, Народний Рух України пропонує Президії Верховної Ради УРСР:

1. Визнати Державний Комітет з Надзвичайної Ситуації незаконним органом, рішення якого не мають юридичної сили в Україні відповідно до статті 71 Конституції СРСР.

2. Перебрати всю повноту влади на території України конституційно обраними структурами державної влади УРСР.

3. У разі протидії з боку репресивних сил ДКНС, закликати народ України до загальноукраїнського страйку.

Голова Народного Руху України Іван Драч».

Учасники мітингу бурхливими оплесками підтримали це звернення, а виступаючи (Микола Губіш, Володимир Пойдун, Віктор Обліванцев, Микола Боришкевич та ін.) різко засудили незаконний державний переворот.

Мітинг проходив спокійно, врівноважено і по-діловому. На майдані перед будинком культури священник УАПЦ отець Юрій урочисто освятив два національні синьо-жовті прапори, які тримали семирічні дітки.

«Отче наш, нехай святяться ім'я Твоє, нехай буде воля Твоя...» - тихо лунали слова молитви. Люди щиро молилися над українською святінею, яка донедавна була заборонена.

Після посвячення прапори були урочисто підняті під звуки національного Гімну на щоглах біля будинку культури та районного відділення поштового зв'язку.

З нагоди підняття у Млинові національного прапора наш земляк-краєзнавець письменник, Заслужений журналіст України Євген Цимбалюк написав вірш:

А казали: не затріпоче,
Не розкрились на вітрах.
Хтось уперто відводив очі,
В когось сльози, як сонце, в очах.
Говорили: жовте - то зрада,
А натомість прилюдно, не в снах,
В синьо-жовтому свого брата
Хтось впізнав і навів признав.
Хтось ридав: стільки випито горя!..
Схаменися, чашо без дна.
Не одні ми в житейському морі,
Хоч для нас Україна одна.
Хтось всміхався: прапор без крові,
Тиждень-два - і в останню путь.
Замість крові - хвилі любові,
А у ній найдовше живуть.
Піднімалося в небо знамення.
Вище голови - там Господь.
На якій висоті знамена,
На такій висоті й народ.

Зі слів Семена Чиснока, Миколи Губіша, Віталія Омельчука записала
Галина ДМИТРУК,
радник голови районної ради.